

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Ibit homo in domum æternitatis suæ. Eccl. 12. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

inferior est sapientiâ Domini. Si quem invenire desideras, qui illam tibi mirificè confutet, magnum amorem concipe versus S. Joannem Chry-

ostomum, qui unus Sanctorum illam optime confutavit tribus omnino, quibus confutari potest, modis, calamo, verbis, operibus.

XXVIII.

Ibit homo in domum aternitatis sua. Eccl. 12. 9.

Considera domum illam, quam nunc incolis, non esse revera domum tuam. Illa potius diversorium est, quod te hospitem ad tempus recipit, & oppidò breve tempus. Brevis fiet, ut charissimi tui primi sint, qui inde te eiciant, ne illos inficias putore. Domus tua quæ tunc erit: sepulcrum, quod ab ipsis Legibus nomen habet *Perpetua*. Unde mirum non est, quod etiam appelletur *Domus aternitatis*. Per omnem aternitatem inde non exi- bis ad revisendum aliquem in terrâ, ad revisendos populares, ad revisendos parentes, ad revisendum quenquam eorum, sine quibus vitam degere non posse tibi videris. Denique stabit domus illa, tu intus concluderis: *Sepulcrum eorum domus illorum in aeternum.* Pl. 48. 12. Tunc solum egredieris, cum in communi orbis ruinâ etiam ipsa collabatur, quamvis è meliore matremore illam extrui tibi jusseris, quam sit illud, in quo non unius duntaxat Sancti ossa & reliquias finis quiescere.

2. Considera, quantumcunque verasint, quæ diximus, nihilominus hanc ipsam domum, scilicet sepulcrum, domum esse impropriam. Non est tua vera domus aternitatis. Non enim tu intus eris, qui eò vadis,

sed cadaver eum: quin nec istud eò vadet, sed efferetur. Cum tamen hæc dicatur: *Ibit homo in domum aternitatis sua*. Itaque tua vera domus aternitatis erit vel paradifus, vel infernus. Aha non invenitur. Verùm ô quàm diversa funct hæc domus! an tu dicere mihi possis, quamam te expectet: faxit DEUS, ut non causam habeas respondendi: *Infernus domus mea est.* Job 17. 13.

3. Considera saltem in arbitrio tuo nunc quidem esse, quam eligas. Ideo dicitur: *Ibit homo*, quia quis eò vadit, quò vult. DEUS non te cogit: *Ecce doceo vobis viam vite & viam mortis.* Jer. 21. An igitur adeò delirabis, ut potius ad infernum eas, quam ad paradifum? Utinam non ita sit, quantum agis, ut damneris, quantum laboras, quantum toleras? sufficeret interdum ad cælum comparandum dimidium laborum, quos sustines ad obtinendum infernum. Nonne verum est, multoties illum ante tuos oculos hiare, te verò, ut illi tuo furori litare possis, illi ambitioni, illi avaritiæ, illi libidini, in ejus fauces stulte te conjicere, uti mustela in os bufonis? *DEUS mortem non fecit: impij autem manibus & verbis accerserunt illam*, ait Divinus Scriptor, Sap. 1. 18. Ecce, quis

quis furor te intrudere damnationi? non sufficit tibi illam expectare, ulro provocas? factis provocas & verbis. En quomodo. Cùm quis alterum rite provocat, primò id verbis factis præstat. At impij, dum damnationem provocant, primò id factis, tum verbis agunt, *manibus & verbis*, non *verbis & manibus*. Quia primò faciunt opera damnatione digna, & dein incipiunt, ut ita loquar, hinc ludum facere, ridere, contemnere, nec horrent dicere aliquando: si damnandus sum: faciat sanè DEUS. Faciat DEUS: si DEUS te damnat, hoc aget, quod ipse vis: *Ibit homo.*

4. Considera, si tu intres in domum adeò malignam, non amplius exiturum. Quæ ideo vocatur *Domus æternitatis*. Sed ratum aliquando firmumque tibi esto ponderare animo, quid sit æternitas adeò pœnalis. Multæ sunt viæ, istâ ego tibi repræsentò. Imaginare tibi, dum fumus in illo incendio infernali, te subitò vocari à DEO, qui dicat: maecte animo, ego te denique hinc eruam. At quando hoc fiet, O Domine? post unius seculi fluxum? parum est. Post lapsa decem secula? parum est. Post viginti secula? parum est. Post centum secula? & hoc parum. Saltem post unam myriadem seculorum? hoc quoque parum est. Inde te eruam, quando tot secula fluxerint, quot fuerunt aquarum guttæ, quæ cominuni diluvio mundum inundarunt: DEUS bone! qualis tibi hic nuncius videretur? nunquid illico elangueret ille cordis júbilus, quem primò conceperas? & certum tamen est, hunc fore felicissimum

nuncium, quem ullus unquam damnatorum possit accipere. Cùm lapsa jam erunt torsecula, quot respondent illis innumeris stillarum minutijs, nihil erit elapsum. Omnis ille numerus transibit non semel sed millies, & iterum iterumque millies, & denuo sine fine millies, & tamen ordiemur à capite. Terribilis æternitas! quis unquam te capiet? & tu flocci pendis eam mittere in discrimen? Horres, cùm ignem cogitas, qui pluit super Sodomam; & hic tamen momento abijt in favillam: *Subversa est in momento.* Thr. 4. 6. Quid erit igitur, quando non una pluvia, sed diluvium ignis tantò peioris in omne seculum supra te decider, quin te absumat, quin te destruat, imò quin tanto temporis spatio vel breve indulgeat momentum pacis? & sic tamen est. Non est pax amplius damnato per omnia secula. Bellum, bellum: & *pluet super illum bellum suum.* Job 33. 20.

5. Considera, à contrario eandem in paradiso æternitatem. O quàm ista est diversa! non erit ibi bellum, quod pluat in capita Beatorum: perpetua pax, perpetuus risus, perpetua festaque gaudia: *Latitia sempiterna super capita eorum.* Ita ut paulatim mergantur in suavi quodam naufragio voluptatis absque fundo. Solùm videri possit post tot seculorum iteratos milliones ipsa felicitas tandem allatura tædium. Sed non ita est. Semper erit quasi nova; ut idcirco S. Joannes ejus intuitu diceret de cunctis Beatis: *Cantabant quasi canticum novum.* Non novum, quia idem semper erat de laudibus

dibus Divinis, sed quasi novum, quia ita semper erat jucundum, semper gratum, & delectabile, quasi tunc capisset. Hinc igitur conclude, quam exquisita futura sit beatitudo, quæ semper te pascit, semper placet, nunquam fatiat. Trium horarum cantilena, quæcumque sit elegans, diutius ferri nequit, nec convivium, quod rotam diem daret, nec comedia, quæ noctem spectetur integram. Et tamen illa beatitudo adeo grata est, ut beatitudo non esset, si vel suspicio foret, illam momento solo tollendam, vel turbandam esse.

6. Considera, quæ igitur tua sit dementia, quod, dum agitur de duabus domibus æternitatis adeo diversis, Paradiso scilicet & Inferno, non fatigas quocumque impendio illam tibi procurare, quæ tanto melior est. Tantum facis, ut in terrâ domum habeas commodam, luci perviam, letam,

aspectu pulchram, quamvis eâ velut carcere concludaris, & nihil vis agere, ut saltem talem illic habeas, ubi omnibus seculis permanendum erit? *Ibit homo in domum æternitatis suæ.* Adverte interim verbis præsentibus æternitatem non tribui habitationi sed habitanti: unde non dicitur: *Ibit homo in domum suam æternitatis*, sed *in domum æternitatis suæ.* Ut hinc omnino colligas immortalitatem animæ humanæ. Si æternitas inesset domui, non probaretur te esse æternum. At æternitas est tibi propria æternitatis suæ. Atque ita clarè apparet te esse immortalem. Verum est illam non tantum fore domum tibi æternam, sed tibi æternam, quia utranque significandi vim habent voces illæ: *Ibit homo in domum æternitatis suæ.* Atque ita verborum sensus est, te esse æternum, domum tuam esse æternam, & tibi æternam tibi commorandum.

XXIX.

S. Franciscus Salesius.

Diligere proximum tanquam seipsum majus est omnibus holocaustis & sacrificiis Mar. 12. 12.

1. Considera non omnem actum beneficentiæ, quem erga proximum exerces, illum vestiendo, cibando, recreando, consolando, esse actum Charitatis supernaturalis, de quo in præsentem est sermo, sed illum solum, quem exerces ex amore DEI, qui proximum tibi commendavit, perinde si esset sua propria persona, quo

posito indubitatum est, quod *Diligere proximum majus est omnibus holocaustis & sacrificiis.* Quia actus Charitatis supernaturalis majores sunt actibus Religionis, nisi dicere malimus, etiam hos ipsos Charitatis actus esse Religionis, quia & ipsi ordinantur ad honorandum DEUM, & illud in super habent prærogativa, quod etiam tendant